

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 27. Elias Jerosolymitanus ejicitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

gas ambages a locis communibus de JE-
 fu Christi mansuetudine petitas claudit Sæculum VI
A.C. 517.
 in hæc verba: *Rationi consentaneum non
 putamus, illos rogare, qui ad aliorum pre-
 ces pertinaciter aures occludunt, nam
 injurias quidem, & contemptus, sed
 non imperia pati possumus.* Hæc ille,
 postquam toties pollicitus fuisset, Eccle-
 siæ Pacem restituere. Tum Episcopos
 ferme ducentos, qui ad celebrandum
 Heracleæ Concilium venerant, frustra
 fatigatos domum dimisit. Populo Se-
 natuque perjurii turpitudinem expro-
 brantibus respondit, Legem existere, quæ
 Imperatorem, si opus fuisset, pejerare, &
 mentiri juberet. Hinc etiam hunc
 Principem pessimis Manichæorum prin-
 cipiis imbutum crediderunt.

§. XXVII.

Elias Jerosolymitanus ejicitur.

Anastasius comperto, quod Elias Pa-
 triarcha Jerosolymitanus cum Seve-
 ro Patriarcha Antiocheno intruso com-
 municare recusasset, iram non tenuit,
 sed Olympium Ducem Palæstinæ misit,
 qui technis, & fraudibus frustra consum-
 ptis tandem Eliam Sede expulit, atque
 Ailam in Exilium misit. In ejus Sedem
 suffecit Joannem, olim Crucis Custo-
 dem, qui Severi Communionem se am-
 plexurum promisit. Ordinatus est Epis-

*Vit. S. Sabæ
n. 56. p. 310.
Theoph.
p. 134.*

Sæculum VI. A. C. 517. copus Jerosolymitanus tertia Die Sept. sub initium Indictionis undecimæ nempe anno 517. Quamprimum in notitiam S. Sabæ aliorumque Patrum in Deserto venit, Joannem id promississe, per Sacra omnia ipsum obtestari cœperunt, ne Severum in Communionem reciperet, sed potius pro Doctrina Concilii Calcedonensis ultima, si necesse esset, experiretur, promittebantque nunquam futurum, ut ipsum destituerent. Tantum apud Joannem Monachorum Reverentia potuit, ut fidem, quam Duci Olympio dederat, fregerit.

Theoph.
p. 1236.

Joannes Jerosolymitanus.

Hac re ad Imperatorem delata, ad furorem usque excaudit, atque aliquis, cui nomen Anastasius filius Pamphili, ut ferrum cuderet, dum calebat, cupiditate Ducatus Palæstinæ ardens, trecentas libras auri mulctæ nomine se daturum promisit, nisi Joannem ad recipiendum in suam Communionem Severum, & Concilium Calcedonense damnandum, adduceret. Mittitur ergo, ut Olympio succederet. Ubi Jerosolymam venit, nil tale cogitantem Joannem Patriarcham occupat, & in carcerem publicum mittit. Omnes incolæ hoc factō lætabantur, nam Joannem tanquam Proditorem habebant, cujus dolosis machinationibus Elias Patriarcha fuisset ejectus. Interim aliquis nomine Zacharias, qui Cæsareæ Magistratum

stratum gerebat, carcerem occulte in-
gressus, Joanni locutus est in hunc mo-
dum: *Si Episcopatum retinere cupis, ne
cogi te finas, ut Severum in tuam Com-
munionem recipias, sed coram Duce con-
sentire simula dicens, non recusato præstare,
quod promisi, verum ne dicant, me idi-
psum coactum, & invitum fecisse, libera
me e carcere, & Die Dominica quod ju-
bes faciam.* Dux his sermonibus per-
motus Joannem e carcere dimisit.

Illico Joannes noctu ad omnes Mona-
chos misit, qui invitarent, ut Jerosoly-
mam venirent. Undique adveniunt, &
sunt qui, dicant, decem millia fuisse nu-
merata. Ecclesia Cathedrali tantam
multitudinem non capiente, constituunt
convenire in Ecclesia S. Stephani, quæ
erat multo amplior. Omnibus congre-
gatis tam Monachis, quam incolis, Ana-
stasius Dux & Zacharias Consularis in-
trarunt. Hypacius quoque Imperatoris
Nepos adfuit; nam e captivitate Vita-
liani liberatus voti solvendi causa Jero-
solymam venerat. Cum igitur Anasta-
sius Dux crederet, jam jam Joannem Pa-
triarcham Imperatoris Voluntati satis-
facturum, ille Ambonem conscendit,
Theodosio, & Saba latus stipantibus, qui
erant Monachorum omnium Principes.
Populus aliquot horis clamabat: *Ana-
thematizate Hæreticos, Concilium con-*

Sæculum VI.
A. C. 517.

vit. S. Sabæ.
p. 312.

Sæculum VI. firmate! & mox una voce Joannes cum

A. C. 517. Abbatibus Nestorium, Eutychem, Severum Antiochenum, Sotericum Cæsariensem in Cappadocia, atque omnes & singulos, qui Concilium Calcedonense non reciperent, anathematizarunt. His descenderunt. Statim autem S. Theodosius rursus ascendit, & elatissima voce pronunciavit: *Si quis quatuor Concilia tanquam quatuor Evangelia non recipit, Anathema sit!* Obstupuit Dux, & tantæ multitudinis vim metuens, Cæsaream fugit. Hypacius coram Abbatibus juramento affirmavit, ex ea causa se Jerosolymam venisse, ut ipsorum Communionem amplecteretur, & nunquam Communionem Severi fuisse secutum. Centum libras auri S. Sepulchro, Monti Calvariæ, & Sanctæ Cruci obtulit. Totidem S. Theodosio, & S. Sabæ dedit, inter Monachos illius Regionis distribuendas.

n. 57. Postquam, quæ Jerosolymæ acta erant, ad Imperatoris aures delata sunt, vim parabat, Joannem Patriarcham, S. Theodosium, & S. Sabam in Exilium ejectionis; quod ubi SS. Abbatibus nunciatum, congregatis omnibus Monachis, communi consensu Protestationem scripserunt, miseruntque Imperatori. Hæ litteræ ad modum Libelli supplicis scriptæ erant nomine Theodosii, & Sabæ, Archiman-

chimandritarum, aliorumque Abbatum, & omnium Monachorum, qui in sancta Civitate, in desertis circumjacentibus & ad Jordanem morabantur. Summa litterarum erat ejusmodi.

Sæculum VI.

A. C. 517.

p. 314.

§. XXVIII.

Epistola Monachorum Palæstine.

Deus tibi tradidit Imperium, ut Pacem conservares omnibus Ecclesiis præprimis vero Ecclesiarum Matri, ubi salutis nostræ Mysterium perfectum. Nos, qui in hac Sancta Terra habitamus, bujus Mysterii non humani intellectus fictione, sed re ipsa per Jesu Christi Crucis, Sepulchri ejus, & omnium locorum Sanctorum, quæ ibi adorantur, testimonium accepimus. Hanc Fidem ab initio ex ore Prophetarum, & Apostolorum accepimus, hanc integram servamus, & adjuvante Divina Gratia semper servabimus. Nunquam nos bujus Doctrinæ hostes terrebunt, nec variis Doctrinæ ventis rapi nos patiemur. Cum vero in hac sancta Doctrina enutritus fueris, & Imperium acceperis, bodie obstupescimus, quo pacto fieri potuerit, ut tempestas tam horrida sanctam Civitatem concutiat. Episcopi, Sacrorum Ministri, Anachoretæ, inspectantibus Gentilibus, Judæis & Samaritanis vi ejeti, & per medias urbes in loca profana, & impura raptati, ut facere cogentur,

p. 315.

T 5

quæ